

Arte / Exposición

La 'performance', arma feminista

'Re.act.feminisme' repasa en la Fundació Tàpies las prácticas 'performáticas' de los 60, con pioneras como Yoko Ono o Marina Abramovic, hasta la actualidad

VANESSA GRAELL / Barcelona
Una rubia de falsa mirada inocente pela un plátano, lo lame, lo recorre entero con la lengua, lo muerde suavemente y lo introduce en su boca. Sensual al principio, la chica juega con dos salchichas con evidente actitud de *fetatriz* y sigue comiendo vegetales de forma fálica con más y más lascivia para, al final, derramar de sus labios un denso yogurt blanco que se desliza por su barbilla en una imagen que roza la pornografía. *Consumer Art* es una pionera *performance* de 1975, de la artista polaca Natalia LL, que reivindica —entre la ironía y el porno— la sexualidad de la mujer. Desde que en 1965 Yoko Ono dejara, imposible, que el público le cortara con unas tijeras un pedazo de su vestido negro, desnudándola lentamente sobre el escenario del *Carnege Recital Hall* de Nueva York, la per-

tailla y su vientre sangrando por el afilado metal. En *Barbed Hula* (2001), con su baile de tintes eróticos —a pesar del dolor— la artista cuestiona la religión y sus preceptos de ritual, flagelación y sacrificio, además de criticar el sociopolítico de la frontera de Gaza.

La cabecilla del *cyberfeminismo* de los años 90, Cornelia Sollfrank, no se desnudó, al contrario: se puso un *burka* para ir a un centro comercial de Hamburgo. Aunque su trabajo más mítico es *Le chien ne va plus* (2006): ató con una cinta a un ejecutivo trajeado para

pasearlo por la calle a cuatro patas, cual perro doméstico.

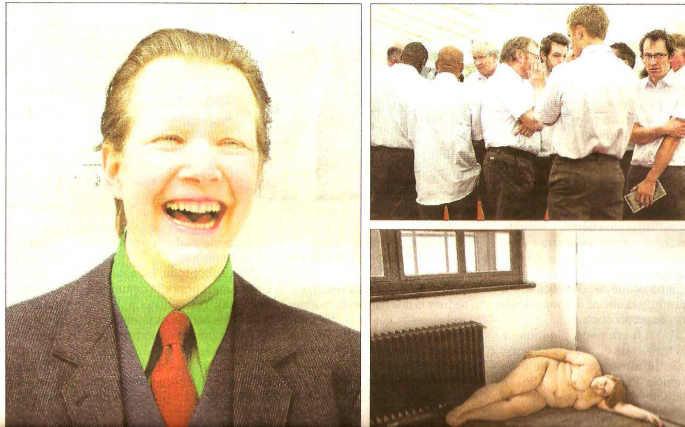
La exposición *re.act.feminisme # 2 - a performing archive* investiga en la Fundació Tàpies las prácticas *performáticas* desde los años 60 hasta la actualidad, desde las pioneras como Marina

Abramovic a las creadoras del nuevo milenio, que han resucitado la *performance* como medio contestatario. «A partir de los 60 y hasta los 80 la *performance* fue un altavoz de las protestas estudiantiles, las revueltas en Europa del Este, los movimientos de resistencia en las dictaduras de América Latina, los colectivos pacifistas y la defensa de los derechos civiles, además del reconocimiento de gays y lesbianas. Actualmente, estamos ante un evidente *revival*: las nuevas generaciones protagonizan un renacimiento de la *performance*», explica la comisaria Bettina Knaup, que en 2009 organizó en Berlín una gran exposición sobre la historia de la *performance* femenina, que «nunca había sido objeto de un estudio minucioso».

La segunda parte de esa muestra sería *re.act.feminisme # 2*, un archivo de 160 artistas de 40 países distintos que itenera por toda

Europa (Barcelona es su sexta parada) y que incorpora nuevas piezas a cada ciudad. La exposición viene a ser un videoclub de la *performance*: de una estantería el visitante extrae el DVD que prefiere para visualizarlo en alguna de las cuatro cabinas montadas en cajas de madera (aunque para entender la pieza al 100% es necesario buscarla en una guía escrita sólo en inglés, así que la sensación es la de estar

Fotogramas de las 'performances' 'Lachen' de Antonia Baehr, 'Ten Embarrassed Men' de Annika Ström y 'Fettecke' de Jakob Lena. EL MUNDO



Aquest migdia a la Fundació Antoni Tàpies ha tingut lloc la roda de premsa de presentació del projecte *re.act.feminism. A Performing Archive*, a càrrec de Laurence Rassel -directora de la Fundació-, Bettina Knaup i Beatrice Ellen Stammer -comissàries- i Joaquim Pujol -comissari del *Secció Irregular* del Mercat de les Flors-.

El projecte, que s'inagurarà aquest mateix vespre a la seu de la Fundació, és un arxiu temporal de performances en viu, en creixement continu, que viatja a través d'Europa del 2011 al 2013. Aquest arxiu presenta l'art de la performance feminista, de crítica de gènere i *queer* a través d'un gran nombre d'artistes i de col·lectius artístics des de la dècada de 1960 fins a principis de la de 1980, a la vegada que inclou algunes manifestacions contemporànies. Aquest projecte aplega obres de l'Europa de l'Est i de l'Europa Occidental, de la zona del Mediterrani i del Pròxim Orient, dels Estats Units i de l'Amèrica Llatina, i ofereix visions artístiques a través del temps i de la geografia amb l'objectiu d'enfortir el diàleg entre generacions i cultures. En gira a través d'Europa, aquest arxiu temporal s'amplia contínuament gràcies a la recerca local i a la col·laboració amb acadèmies d'art i universitats, i va acompanyat de tallers, performances i xerrades.

[Sobre re.act.feminism](#)

[re.act.feminism #2](#) és un arxiu temporal de performances en viu, en creixement continu, que viatja a través d'Europa del 2011 al 2013. Aquest arxiu presenta l'art de la performance feminista, de crítica de gènere i *queer* a través d'un gran nombre d'artistes i de col·lectius artístics des de la dècada de 1960 fins a principis de la de 1980, a la vegada que inclou algunes manifestacions contemporànies. Aquest projecte aplega obres de l'Europa de l'Est i de l'Europa Occidental, de la zona del Mediterrani i del Pròxim Orient, dels Estats Units i de l'Amèrica Llatina, i ofereix visions artístiques a través del temps i de la geografia amb l'objectiu d'enfortir el diàleg entre generacions i cultures. En gira a través d'Europa, aquest arxiu temporal s'ampliarà contínuament gràcies a la recerca local i a la col·laboració amb acadèmies d'art i universitats, i anirà acompanyat de tallers, performances i xerrade

La segona edició de [re.act.feminism](#) és un arxiu temporal de performances en viu, en creixement continu, que viatja a través d'Europa del 2011 al 2013. Aquest arxiu presenta l'art de la performance feminista, de crítica de gènere i *queer* a través d'un gran nombre d'artistes i de col·lectius artístics des de la dècada de 1960 fins a principis de la de 1980, a la vegada que inclou algunes manifestacions contemporànies.

Aquest projecte aplega obres de l'Europa de l'Est i de l'Europa Occidental, de la zona del Mediterrani i del Pròxim Orient, dels Estats Units i de l'Amèrica Llatina, i ofereix visions artístiques a través del temps i de la geografia amb l'objectiu d'enfortir el diàleg entre generacions i cultures. En gira a través d'Europa, aquest arxiu temporal s'amplia contínuament gràcies a la recerca local i a la col·laboració amb acadèmies d'art i universitats, i va acompanyat de tallers, performances i xerrades.

http://www.fundaciotapies.org/blogs/activitatsreactfeminism/?page_id=9